

Derefter fattes Lovforslagets § 21 med betænkning stillede Endringsforslag af den 1ste Landstingsmand for 5te Kreds (Vindesbøll), og den 2den Landstingsmand for 8de Kreds (Krog) under Forhandling.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 21 findes en Trykfeil, som allerede fandtes i det oprindelige Lovforslag, idet der nemlig i Samme under V. C. „Det kongelige Theater og Capel“ staar: „der vil komme til at indbefatte Lidsrummet til den 30te Juni 1867“, hvilke skal være „den 30te Juni 1868“. Det er utvivlsomt, at dette maa være en Trykfeil. Jeg skal, efter derom at have confereret med Formanden i det andet Thing, udtale, at jeg mener, at Formanden maa kunne rette denne Feil uden Videre, dersom der ikke derimod gjøres nogen Indsigelse.

Da ingen saadan Indsigelse fremkommer, vil jeg altsaa ansee mig for bemyndiget til at rette den nævnte utvivlsomme Trykfeil.

Krog: De ærede Medlemmer vilde see, at det af mig og et andet æret Medlem (Vindesbøll) til § 21 stillede Endringsforslag gaaer ud paa, at Fortsættelsen af Restaurationsarbeidet ved Viborg Domkirke ikke skal gjøres afhængig af, at der ved frivillige Bidrag indkommer 80,000 Rb., men at det skal være tilstrækkeligt, at der paa denne Maade indkommer 40,000 Rb. Danmark er i det Hele fattigt paa Minder fra Middelalderen, og Thyland er i denne Retning den fattigste Egn. Det store, skønne og mærkværdige Mindesmærke, som vi have i Viborg Domkirke, har man begyndt at istandsætte, og det paa en storartet og smuk Maade. Men nu trues Arbeidet med at blive standset, og den Deel deraf, som er fuldbendt, vil, hvis den skal affluttet som et Hele for sig, komme til at staa som temmelig meningsløs. Om Arbeidet skal fortsættes, er gjort afhængigt af en Stemning hos Befolkningen, som skal stige dertil, at der bliver tegnet frivillige Bidrag til et Beløb af 80,000 Rb. Det

wilde gjøre mig ondt, om Vedligeholdelsen af dette Mindesmærke skulde blive afhængig af en øieblikkelig Stemning. Man mener vel, at der vil kunne tilveiebringes 80,000 Rb., men jeg maa gjøre opmærksom paa, at der iaar har været stillet saa mange andre Forbringere, saa mange andre Krav, s. Ex. paa Understøttelse til dem, som mangle Brødet, og saadanne Krav i en Retning, hvor det maa være enhver Danst af den høieste Vigtighed, saavidt muligt, at bringe Hjælp, jeg mener til Slesvigerne, at man ikke bør gjøre Regning paa at kunne tilveiebringe 80,000 Rb. ad frivillig Veie til Viborg Domkirke. Dersom vi nedsette den forlangte Sum til 40,000 Rb., og det andet Thing gaaer ind derpaa, vil der, forekommer det mig, allerede derved stilles et tilstrækkeligt stort Krav til Thyland, men jeg tør da nære den Forvisning, at en saadan Sum vil kunne bringes tilveie. Jeg skal derfor lægge det ærede Thing det paa Hjerte, om det ikke vil være rigtigt, at vi her beslutte, at det frivillige Bidrag, der er stillet som Betingelse for Bevillingen til Viborg Domkirke, nedsettes til 40,000 Rb. Jeg frygter for, at det ellers vil gaae med denne Sag ligesom med den lignende Sag for Færøerne, i hvilken der under en tilsvarende Betingelse var bevilget en Sum til at omdanne en gammel derværende Kirkemuur til en Kirke. Der indkom under hiin Sag ikke den tilstrækkelige Sum; man havde gjort Regning paa en Begeistring, som ikke var tilstede. Det vilde tilvisse være et stort Nationaltab, om den nu færdige Deel af Viborg Domkirke skulde blive staaende hen som en færegen Bygning, om den end kunde være stor nok som Kirke for Viborg By. Og dersom Sagen ikke fremmes nu, vil den Tid aldrig komme, da vore Efterkommere vilde faae denne Bygning at see i dens Fuldbendelse, thi saa vil det, der staaer tilbage, mere og mere forvandles til Ruiner, og der vil da aldrig mere kunne tænkes paa en Fuldførelse.

Bloug: Maaskee det maa være mig tilladt at give en berigtigende Oplysning til,